

Yazılan Her Şiir Her Hikaye

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 15 Kasım 2023

İrki yoktur hüznün minvalinde semiren acının ikbali iken tetikleyen kalbimi.

Emsalsiz idi gülüşlerin çekimser oyumla bir oyuna denk düşen sözcüklerin isyanı nasıl da sessiz ve derinden bir yol izlerken...

Şems'in rüzgârında yiten bir sözcük gibi bakaya da kaldı mı insanın yüreği ve bekası ıstırabın nakşettiği kadar kalem özlemi nesrinde saklı ruhun izdivacı kâh şiire öykünen yeryüzü kâh ölüme özenen yaşama sevincinin de söndüğü bir kapı aralığından firar etti edecekken ruhum.

Ve işte taziyelerimi sunuyorum özüme sözümle bir derdest edilmiş kimliğime hicap dolu bir d/okunuşla meyleden hayatın resmini çiziyorum.

Cafcaflı bir iklim bellemişken baharı.

Cebbar gölgelerin mutluluktan alıkoyduğu kadar varlığını...

Hele ki o tantana yok mu: tam varacakken orta yola baş veren çıban misali Şark'ın şanı Garbın b/atlı kifayetsiz bir zincire renk düşen ömrün ölümle tokalaştığı.

Kehanetler hak getire.

Kâhinden değil tekbir getiren iç sesimden sorsunlar beni.

Teftişe çıkarken melekler akıl melekelerini yitiren kalemin nezdinde varsın sürgün edileyim gecenin bitiminde ve aşkın ölümcül hanesinde nice hare doğsun mabedime bir handikap iken yaşamak bir realite iken de ölüm savurduğum nidalarla örsünler ve övsünler ve örtsünler bedenimi...

Şapka çıkarırım şahikanın perçemine yağın karı anamın ak sütü gibi de helal bilmişken ruhuma doğan hilali özüm sözüm nasıl ki bir ve işte vurucu bir imgeden daha aldım ben ağzımın payını.

Aşka ve Rabbine şirk koşan nicesi.

Sözcüklerimi hibe ettiğim kalemin kırık beli.

Boynumsa bükük değil asla nasıl da kıldan ince Allah katında.

Ve işte sürmanşet hüznün.

Ve işte sürmenaj geçiren kalem ve matem.

Mutu yitik bir günce.

Sere serpe serildiği kâh şiir kâh hikâye acının tok ses yüreğin demi dertli sözcüklerin dermanı saklı iken kalemde.

Renkler düşkün.

Sözcükler yangın yeri.

Mabedin arka bahçesinde saklı iken hem cennet hem cehennemi içinde yaşayan ruhun bam teli.

Kaç oktavdır sahi ruh?

Kaç bayta denk düşer alt bilincin yükü?

Yürekten yüreğe seken imgeler ve bilinmez de imkânsız iken tahayyülü arifesidir ölümün yazılmayan her şiir aslında çeyizidir şairin artık demlendiği kadar hüznü bir atık iken yüreğin hâkimiyeti ön sözü yok iken hayatın son sözü söylemeye de daha varken vakit en endamlı akittir şairin henüz yazmadığı o

en güzel ve son şiiri baş veren umuda atıfta bulunurken yer gök boynunun da borcudur şairin yazmaya dair verdiği söz.

Külliyen yalan külliyesinde saklı sırlarda saklı derman.

Künyesinden firar eden ismi aslında sunulan nice sıfatın da kaybolmuş itibarı ve işte yüreğinden süzgecinden geçen sözcüklerin olmaz mı bir ederi...

Manen yaralı bir zeminde söküklerinde saklı iken hayatının izi ve hikâyesi, derdest edilmiş kimliğinden sökün eden her hece aslında şairin şerefi.

İmla hatası olsa bile hikâyede...

İhbar ettiği her duygu saklı iken ömrün her karesinde.

Ve sondan başa sağdıç kelimeler.

Ve soldan sağa yağdığı kadar yağmur.

İstişarede yer ve gök en çok da inzivaya çekilmişken şair ve işte...

Ve işte ansızın infilak eden yürek ne de olsa katsayısıdır sözcükler yağın nurun ve rahmetin peşinde ölümsüzlüğe kanat açan bir çırpınış adet şairin yazma sevinci varsın olsun dünde kalsın hülasası varlığın ne de olsa adanmışlığın sevdası ve hikâyesidir aşka koştuğu kadar Hak yolunda na'şında ve yokluğunda yüz bulduğu kadar umudun tok sesinde fısıldar hayaller ve nice hayalet eşlik eden ölü şaire yeniden doğmanın da müjdesidir yazılan her şiir her hikâye...